

प्राईम संदूपा

गुह्येगारीचा कर्दनकाळ

TM
Tread Mark

|| जय मरता जी ||

|| माता पारंडोदेवी प्रसन्न ||

संपादक : लक्ष्मणराव पाटोले

वर्ष : १० अंक : ४४ सोमवार दि. २४ ऑक्टोबर २०२२ ते रविवार दि. ३० ऑक्टोबर २०२२

पाने : ८ किंमत : ५/- रुपये

www.crimesandhya.com महाराष्ट्रातील १४ जिल्हांत वितरीत होणारे साप्ताहीक crimesandhyavasai@gmail.com

ठाणे ■ पालघर ■ मुंबई ■ जळगाव ■ नाशिक ■ थुळे ■ बिठ ■ परभणी ■ पुणे ■ औरंगाबाद ■ लातूर ■ उर्मानाबाद ■ सोलापूर ■ नांदेड

फॉन्ट : लक्ष्मणराव पाटोले

'सौराट' भाऊ बनला मारेकरी त्याने संपवली बहिणीची 'लष्ण रटोरी'

बागलकोट(कर्नाटक)/क्राईम रिपोर्टर

प्रेम या दोन अक्षरी शब्दात केवळ शारीरिक आकर्षणच नसते तर परस्परांविषयी आत्मीयता, आदर, ओढ आणि त्यागाचीही भावना असते आणि ज्यांचे प्रेम निर्मल असते. निष्कलंक असते असे प्रेमिक समाजाची किंवा कुटुंबाची परवान करीत नाहीत आणि सर्वांत महत्वाच म्हणजे प्रेमात कोण कुणाची जात पात पाहत नाहीत. प्रेमाचे अस्तित्व जातीपातीच्या पलीकडवे असते. पण समाजात आजही काही बुर्सटलेन्या विचारांचे लोक आहेत जे प्रेमिकांकडे जातीपातीच्या चब्ब्यातून बहतात. एका जातीतल्या मुलाने दुसऱ्या जातीतल्या मुलीशी प्रेम करणे किंवा लग्न करणे हा जणू काही फार मोठा अपराध आहे असे समजले जाते आणि त्यातून केवळ त्या मुलामुलीचे कुटुंबच त्यांचा छळ करतात असे नाही तर संपूर्ण गाव आणि त्या जातीचा समाज त्यांचे प्रेमिकांचा छळ करीत असतो आणि त्यातून पुढे अँनर किंविंगच्या घटना घडतात. देशाच्या अनेक राज्यांमध्ये अँनर किंविंगच्या घटना घडलेल्या आहेत आणि सौराट सारख्या मराठी सिनेमातून समाजातील जातीपातीचे हो विदारक चित्र लोकांसमार मांडण्यात आले. त्याता लोकांचा प्रतिसादही मिळाला. पण लोकांची मानासिकता मात्र बदलली नाही. कर्नाटकातील बागलकोटच्या बेविनमधी गावात अशीच एक घटना घडली आहे. दुसऱ्या जातीतल्या मुलाशी प्रेम करणाऱ्या एका तरुणीला आणि त्याच्या प्रियकराता मुलीच्या भावानेच आपल्या साथीदारांच्या मदतीने ठार मारले. या प्रकरणी पोलिसांनी मुलीच्या भावाला आणि त्याच्या दोन साथीदारांना अटक केली आहे.

बागलकोट जवळील वैविनमधी येथील हुल्लानवर कुटुंबातील एका अल्पवयीन मुलीवर विश्वनाथ नेतृत्वात याचे प्रेम होते. ती मुलीनी ही त्याचेवर नितात प्रेम करीत असल्याने ते दोघे ही कॉलेजमध्ये त्याला भेट ठोकी. त्या दोघांचे प्रेम बहरत फुलत असताना ते दोघे ही बाहेर एकांतात भेट लागले. गेले दोन वर्ष त्याचे प्रेमप्रकरण चालू होते. विश्वनाथ नेतृत्वात गदगा जिल्हातील रहिवाशी होता. तो शिक्षणाच्या निमित्याने बागलकोट येथे आला असताना त्याची ओळख ही अल्पवयीन मुलीवरोड झाली. ती मुलीनी त्याला आवडत असल्याने त्याने तिला प्रपोज केले. ती मुलीनी दिसायला सुंदर असल्याने पहिल्या भेटीत ती त्याला आवडली होती. ते दोघे ही दरोज भेट होते. प्रेमाच्या आणाभाका घेत होते. तासूण्य सुलभ भावेने त्या दोघांनी एकमेकाता जीव लावला होता. त्या मुलीचा भाऊ रवी हुल्लानवर याला आपल्या बहिणीच्या प्रेमाची भणक लागलेली होती. आपली बहिण कुणाच्या तरी नादाला लागलेली आहे. ती त्याच्या

प्रेमात भरकट चालली आहे हे त्याने ओळखले होते. सुरुवातील त्याने तिला याबाबत समजावून सांगितले. ती त्याला आवरत होती. भीत होती. तिले त्याला मी प्रत त्याच्या नादाला लागणर नाही असे सांगून तिने त्याचा विषय कट केला. काही दिवस ती आपला प्रियकर विश्वनाथ याला भेट ही नव्हती. ती आपल्या ...पान 2 वर

उसन्या पैशाचे भांडण जीवघेणे ठरले दहा हजारांसाठी मित्रालाच ठार मारले

जळगाव/क्राईम रिपोर्टर

मैत्री मासाने कधीही पैशाच व्यवहार करू नये. कारण काही लोकांना पैसे बुडवायाची सवय असते आणि जर एखाद्याने दुसऱ्याचे पैसे बुडवण्याचा प्रयत्न केला, तर पैसे देणारा गप्प बसत नाही. दोस्रीयाची किंवा नातेसंबंधाचा सुद्धा विचार करीत नाही. जैनावाद मधील ईश्वर सपकाळे आणि सोराख वौद्धी हो दोघेही प्रित नाही. तर ईश्वरकून सौरभने १० हजार रुपये उसने घेतलेले होते ते प्रत एकी नदहाता. उलट दारच्या नशेत त्याला ठार मारण्याची धमकी देत होता. मित्राची ही गद्दारी बघून ईश्वर चिडला आणि एकेदिवशी आपल्या साथीदारांच्या मदतीने सोरभला ठार आणि गंजा ओढण्यासाठी बोलावू त्याची हृत्या केली. या प्रकरणी पोलिसांनी आरोपीता अटक केली आहे.

गांजावरून झालेल्या वादात फसला नरोडींच्या हातून जीव गमावून बसला

मुंबई/एस.कुमार

दारू, गांजा, चरस यासारख्या नशेच्या वरूत्तू प्राणघातक असतात आणि या वरूत्तैव्ये व्यसन ज्याला असते तो माणूस कोणत्याही थराला जाऊ शकतो. घाटकोपरमध्ये राहणारा दीपक गिरी आणि निखील सावला या दोघांमध्ये गंजा वरून वाद होता. याच वादातून दीपक गिरी याने आपल्या साथीदाराच्या मदतीने निखिलवी हत्या केली. या प्रकरणी सर्व आरोपींना अटक करण्यात आली आहे. पोलिसांनी २४ तासात या गुन्ह्याची उकल केली.

दि. १८ ऑक्टोबर २०२२ रोजी दुपारी १२.५५ची वेळ होती. कुरुली लोहमार्ग पोलीस ठागायातील कर्मचारी वरिष्ठांनी नेहून दिसेल्या ठिकाणी रवाना झाले होते. त्याच वेळी पोलिसांना माहिती मिळाली की, कुरुली व विद्याविहार रेल्वे स्टेशन दाख्यान ...पान २ वर

मामावरचा राग भाच्यावर काढला १० वर्षांच्या मुलाचा मुडदा पाडला

बेळगावी/क्राईम रिपोर्टर

माणूस एकदाका सुडाने पेटला की मग त्याला जे करायचे असते ते केयाशिवाय शांत बसत नाही. पण ज्याच्यावर त्याचा राग असतो त्याला मारणे शक्य झाले नाही, तर मग त्याच्या नायातल्या कोणावर तरी सूड उगवतो आणि त्यातून आपले मन शांत करतो. असाच प्रकार होसूर येथील नुरुद्दीन नावाच्या इसमाने केला. त्याचे गावातील एका इसमाबाबर भांडण झाले होते. त्या इसमाने नुरुद्दीनला मारहाण केली होती. त्यामुळे नुरुद्दीन सुडाने पेटला होता. मात्र तो आपल्या शत्रुला मार शकत नव्हता म्हणून त्याने त्याच्यावरील राग त्याच्या १० वर्षांच्या भाच्यावर काढला आणि त्याची हत्या केली. मात्र पोलिसांनी मोठ्या शिंगाफीने नुरुद्दीन याच्या मुसक्या आवळल्या.

होसूर येथील आपल्या मामाकडे मळापा माने हा १० वर्षीय मुलगा राहयला आहे. तो मुळचा चिक्कोडी तालुकायातील नाईरन्ज येथील असून गेल्या काही वर्षापासून तो आपल्या मामाकडे राहत आहे. तो दरोज गुडस येथेन होसूरला सायकलीवरून शाळेला जात येत असे. १७ सार्टेंबर रोजी तो नेहमी प्रमाणे घरातून शाळेचा गणवेश घालून सायकल घेऊन शाळेला गेला. ...पान ६ वर

प्रकाशपर्व दिपावली
निमित्त सर्वांना
लक्ष लक्ष शुभेच्छा।

दिपावली कृष्णगार्ड ०००

प्रकाश तेवत राहो
आपल्या जीवनी,
उत्तमी शरणी

भूमी फाउंडेशन, औंसा
तर्फे सर्व नानारिकांना

दिपावली

दिवाळीचा पूजन दिवा लागता दागी,
सुखावे किंवा रेती चौंडी,
पुणे होतात तुमच्या मर्वी डूळा,
अमच्याकुडु दिवाळीचा शुभेच्छा!

एस.आर.जी डेहलपर्स
एस.आर.जी मिल्क एजन्सी
प्रांत इंडेंट अँड मॅनेजमेंट

दिपावलीच्या लक्ष्मीवेळ्या

प्रशांत राजत

माजी स्थायी समिती सभापती
वसई-विरार शहर महानगरपालिका

बहुजन विकास आघाडी
पदाधिकारी व कार्यकर्ते

नवे - जुने विसरून सारे
फक्त आनंद वाटण्याचा
पर्यावरणाशी एकरूप होऊन
सुख-समुद्रीचे बिज पेण्याचा
उत्सव प्रकाशाचा अवतरला
तेजस्वी सण दिवाळीचा!

तिथांनी त्या दोघांना गाठले. समोर आपला भाऊ रवी याला पाहून ती बिथरली. आता इथे काही तरी वेगळेच घडणार हे तिने ओळखले. अशातच विरप्पा आणि हुनुमंत यांनी विश्वनाथ याला मारहाण करायला सुरुवात केल्यावर ती त्याला कन्नडमध्ये सोडा आवुंग बीडीरी, आवुंद यांन तप्प इलं असे कन्नड मध्ये ओरडत होती. ती त्याला सोडा म्हणत असताना रवी याने तिला घटू पकडून ठेवले तरी ही ती त्याच्या तावडीतून सुटून जात होती. तरी विश्वनाथ याला ते दोघे कपडे काढून मारत होते. हे बघून तिने रवीच्या हातचा चावा घेतला. त्यावेळी रवीने तिचा गळा तिच्याच दुपट्ट्याने जोरात आवळून धरला. त्याने तिला काहीच हालचाल करू दिले नाही. तिची हालचाल मंदावली. काहीच क्षणातच ती जमीनीवर कोसळली. तिचा आपल्या हातून मृत्यू झाला आहे हे लक्षात येताच रवी ही बिथरला. त्याला ही काही सुचेना म्हणून त्याने विश्वनाथ याचेवर आपल्याकडील चाकूने सपासप वार केले. त्यासरशी तो रक्ताच्या थारोळ्यात जमीनीवर पडला. एवढयावरच ते तिघे ही न थांबता त्यांनी त्याची अंडरवेअर काढून टाकली आणि त्याच्या गुप्तअंगावर मोठा दगड घातला. त्यासरशी तो ही तडफडत खाली पडला. त्याचा ही मृत्यू झाला. त्या दोघांचा खून केल्यानंतर ते तिघे ही भानावर आले. आता त्या दोघांच्या मृतदेहाची कशी विल्हेवाट लावायची याचा ते विचार करीत असताना विरप्पा याने बेविनमट्टीमधून ओमीणी आणली. त्यात त्या दोघांचे मृतदेह घातले. रात्रीच्या वेळी त्यांनी त्याचा मृतदेह चित्ररुग्गी सोलापूर हायवे वरील अल्लमट्टी धरणाच्या अलिकडे आले. अलिकडे पाऊस ही मोठया प्रमाणात झाला असल्याने कृष्ण नदीला पाणी ही भरपूर होते. हायवे पासून आतमध्ये जाणाऱ्या रस्त्याला त्यांनी गाडी घातली नदीच्या बाजुला गाडी लावून गाडीतून त्यांनी त्या दोघांचा मृतदेह बाहेर काढून आजुबाजुला कुणी नसल्याचा कानोसा घेऊन त्याचे मृतदेह कृष्ण नदीत टाकून आल्या पावती त्यांनी गाडी घेऊन आपआपले घर गाठले. इकडे आपल्या मुलगा विश्वनाथ याने दोन तीन दिवस झाले तरी आपल्याला फोन केला नसल्याचे बघून त्याच्या वडिलांनी त्याला फोन लावण्याचा प्रयत्न केला. तो फोन स्वीच अॅफ येत होता. त्यांनं शंका आली. त्यांना ही आपल्या मुलाचे प्रेमसंबंध माहित होते. म्हणून त्याचे काही बरेवाईट झाले का या शंकेने त्यांनी आपला मुलगा विश्वनाथ नेलगी (वय २२) हा बेपत्ता असल्याची तक्रार नुरगुंद पोलीसांनी स्टेशनला दिली. पोलीस त्याचा शोध घेत असताना त्यांना अल्लमट्टी जवळील कृष्ण नदी पात्रात एका मुलाचा आणि मुलाचा मृतदेह तरंगताना आढळून आले. ग्रामस्थांनी दिलेल्या माहितीवरून पोलीसांनी घटनास्थळी पोहचून त्याचे मृतदेह नदीपात्रातून बाहेर काढले. मुलीच्या गळ्याभोवती दुपट्टा अडकविल्याचे दिसत होते. तर मुलाच्या अंगावर कोणते ही वस्त्र नव्हते. ही घटना बागलकोट ग्रामीण पोलीस स्टेशनच्या हदीत घडली असल्याने नुरगुंद पोलीसांनी या घटनेची माहिती बागलकोट ग्रामीण पोलीसांना दिली. घटनास्थळी वरिष्ठ पोलीसांनी अधिकाऱ्यांनी भेट देवून घटनेची माहिती घेतली. पोलीसांना तपासाच्या योग्य सुचना देवून या घटनेचा तपास जलद गतीने करण्याच्या सुचना पोलीसांना दिल्या. पोलीस या घटनेचा तपास करीत असताना मयत विश्वनाथ याच्या वडिलांनी पोलीसांना सांगितले की, त्याच्या मुलाचे बेविनमट्टी येथील हुल्लनवार याच्या कुंटुबातील एका अल्पवयीन मुलीबरोबर विश्वनाथ याचे प्रेमसंबंध होते. मुलीच्या घरच्या लोकांचा या प्रेमसंबंधाला विरोध होता. त्यांनीच त्याच्या जीवाचे काही तरी बरेवाईट केले असावे असा संशय व्यक्त केला. यावरून पोलीसांनी

हुल्लनवार कुटूबाकड चाकशा करात असताना रवा हुल्लनवार याच्या बोलण्यात पोलीसांना विसंगती आढळून येत होती. पोलीसांनी त्यात पोलीस स्टेशनला आणून त्याच्याकडे या घटनेची चौकशी केल असता तो पोलीसांना उडवाउडवीची उत्तर देत होता. पोलीसांनी त्यात आपला पोलीसी खाक्या दाखविताच त्याने आपला गुन्हा कबुल करू तो का? आणि कशासाठी केला याची माहिती पोलीसांना देवून आपल्या इतर दोघा साथीदारांची नावे पोलीसांना सांगितली.यावरू पोलीसांनी या घटनेतील विरप्पा दब्ल्वाई आणि हनमुंत मल्लनदादा हुल्लनवार यांना ताब्यात घेतले. त्यांनी ही आपला गुन्हा कबुल केल्यावर मयत विश्वनाथ नेलारी याच्या वडिलांनी दिलेल्ला फिर्यादीवरून पोलीसांनी अल्पवयीन मुलगी आणि तिचा प्रियवर विश्वनाथ नेलगी (वय २२) याचा खून करून पुरावा नष्ट केल्याप्रकरण रवी हुल्लनवार (वय १९) विरप्पा दब्ल्वाई (वय २०) आणि हनमुंत मल्लनदादा हुल्लनवार (वय २२) याच्या विरोधात आय.पी.सी.कल ३०२,२०१ प्रमाणे बागलकोट ग्रामीण पोलीस ठाण्यात गुन्हा दाखल करून त्यांना कोर्टसमोर उभे केले.मा.कोटार्नि त्याची रवानात न्यायलयीन कोठडीत केली. या दरम्यान पोलीसांनी त्याचेकडू गुन्ह्यात वापरलेला चाकू दगड आणि ओमीनी कार जस केले. रुघ्यात घटनेचा पुढील तपास बागलकोट ग्रामीण पोलीस स्टेशनचे पोलीसी करीत आहेत. या घटनेची माहिती पत्रकारांना पोलीस अधिक्षम जयप्रकाश यांनी दिली. खेरे तर प्रेम हा शाश्वत आणि निरपेक्ष असल्यात या प्रेमाला काल ही आणि आजही व कदाचित उदया ही जातीच्या आणि धर्माच्या नावाखाली विरोध हा होत आहे आणि होणार आहे हेच या घटनेवरून दिसून येते.

उसन्या पैशाचे भांडण जीवघेणे ...

हरीओम नगरात रहात होता. सौरभ चौधरी हा जळगाव शहरातील काशीबाई उखाजी विद्यालय परिसरातील दशरथ नगरात रहात होता. सौरभच्या वडीलांचे रेल्वे अपघातात निधन झाले होते. त्यामुळे त्यांनी आई किरणा दुकान चालवून संसाराचा गाडा ओढत होती. सौरभ मात्र कोणताही कामधंदा करत नव्हता. उलट आईच्या किरापुढी दुकानाच्या आलेल्या रकमेतून तो त्याचे दारु आणि गांजाचे व्यसन पुरु करत होता. त्याच्या गांजा आणि दारुच्या व्यसनाला त्याची पत्त्वात वैतागून माहेरी निघून गेली होती. त्याची आई देखील त्याला वैतागत होती. मात्र त्याची मायमाऊली त्याला कसेबसे सांभाळून घेत होते. कसलीही पर्वा नसलेल्या सौरभच्या मनावर कुठलाही परिणाम होते. तो आपले व्यसन पुरु करण्याची तेवढी काळजी करत होता. एके दिवशी सौरभला दहा हजार रुपयांची गरज पडली. आपल्या गरजपूर्तीसाठी त्याने इश्वरकडे दहा हजार रुपये उधार मागितले. इश्वरकडे दहा हजार नसल्यामुळे त्याने सौरभला ते देण्यास नकार दिला. मात्र कुठूनही दहा हजार रुपयांची व्यवस्था कर अशी विनवणी सौरभ इश्वरकडे केली. सौरभच्या मनधरणीसाठी कधी होकार, कधी नकार देत इश्वरने वेळ मारून नेण्याचे काम सुरु ठेवले. त्यात काही दिव असेच निघून गेले. मात्र दहा हजार रुपये उधार घेवून ते सौरभला उधार दिले. अशा प्रकारे एक मित्राकडून घेवून दुस-या मित्राला दहा हजार रुपये देण्याचे काम इश्वरकडे केले. मात्र वेळेवर पैसे परत कर असे इश्वरने सौरभला वेळीच पैसे देतांना बजावले होते. कारण ज्या मित्राकडून ही रक्कम घेतली आता त्याला ती वेळेवर परत करण्याची जबाबदारी माझी आहे हे देखील इश्वरने सौरभला जाणीवर्पूर्वक बजावले होते. दहा हजार मिळाऱ्यामुळे सौरभची निकड पुरु झाली होती. आता लवकरात लवकर ती रक्कम इश्वरला परत करण्याची जबाबदारी सौरभची होती. मात्र गांजा ओढण्याची सवय असलेला सौरभ ती रक्कम लवकर काळजीपूर्वक परत देण्याचे नावच घेत नव्हता. माइश्याकडे येतील तेव्हा मी तुला परस्याकरून असेच निष्काळजी उत्तर सौरभ देवू लागला. त्यामुळे इश्वर मनात दिवसामागून दिवस, महिन्यामागून महिने जात होते. सौरभ मात्र दहा हजार रुपये परत करण्याचे नावच घेत नव्हता. माइश्याकडे येतील तेव्हा मी देईन असे त्याचे ठरलेल्या साच्यातील उत्तर तयार रहात होते. इकडे मध्यस्त इश्वरची मात्र गोची झाली होती. त्यामुळे सौरभच्या वारवार पैसे मागणे हा एकच पर्याय त्याच्याकडे उत्तर होता. शुद्धीवरून असतांना सौरभचे ठरलेले उत्तर नशेत असतांना एकदम विरुद्ध होते. असे. गांजाच्या नशेत सौरभ असला म्हणजे जा... मी नाही देत तु दहा हजार रुपये... तुला काय करायचे ते करून घे हे उत्तर सौरभच्या मुखातून इश्वरला ऐकण्यास भाग पडत होते. मला जास्त त्रास दिल्यास अथवा जास्त मागे लागल्यास मी तुला जीवानिशी मारून टाकेन अदेखील इश्वरला ऐकावे लागत होते. आता सौरभचा काहीतरी बंदोबस्तु करावाच लागेल या निर्णयाप्रत इश्वर आला होता. लोखंडी रॉड आर्मी विळा या दोन हत्यारांची इश्वरने व्यवस्था करून ठेवली. २ अॉक्टोबर रोजी रात्री नऊ ते सव्वा नऊ वाजेच्या सुमारास इश्वरने त्याच्या वहिनीच्या मोबाईलवरून सौरभला कॉल केला. तु कुठे आहेस? असे प्रश्न त्याने सौरभला केला. मी श्रीराम चौकात दांडीया बघतो आहे असे उत्तर पलीकडून सौरभने इश्वरला दिले. सौरभचे लोकेशन समजतांना इश्वर त्या ठिकाणी त्याच्याजवळ गेला. चल आपण दोघे जण दम मारू (गांजा ओहू) असे इश्वरने सौरभला म्हटले. गांजा ओढण्यास मिळून असल्याचे समजताच सौरभची कळी खुलली. तो गांजाच्या मोहर पडून लागलीच त्याच्यासोबत येण्यास तयार झाला. दोघे जण मोटासायकलने इश्वरच्या मामाच्या कानसवाडा शिवारातील शेतावरू पाटचारीवर गेले. सौरभने गावठी दारुची बाटली देखील प्राशंक करण्यासाठी सोबत घेतली होती. त्याठिकाणी दोघे गांजा ओढून बसले. रात्रीच्या थंडगार हवेत गांजा ओढत असतांना नेहमीप्रमाणे इश्वरने सौरभला त्याच्या दहा हजार रुपयांची मागणी केली. नेहमीप्रमाणे यावेळी देखील सौरभने त्याला जा... नाही देत तुझे दहा हजार रुपये. तुला काय करायचे ते करून घे... जास्त त्रास दिल्यास तुला गोळांच्या घालून जीवानिशी मारून टाकेन असे उत्तर दिले. त्याचे उत्तर ऐकून इश्वरचे टाळके फिरले. थोडा संयम आणि थोडी हुशारी वापरत इश्वर शांत बसला. मी शौचाला जावून लवकरच परत येतो असा बाही करत इश्वर तेथून हत्यार घेण्यासाठी निघाला. लपवून ठेवलेला लोखंडी रॉड आणि विळा हे दोन्ही हत्यार त्याने सोबत घेत पुन्हा सौरभ जवळ आला. हत्यारासह इश्वर आला असता दारु आणि गांजाच्या नशेत झोपून गेल्याचे त्याला दिसले. सौरभ नशेत बेसावध असल्याचे बघून इश्वरने त्याला ठार करण्याची संधी साधर्ला हातातील लोखंडी रॉड त्याने दारु आणि गांजाच्या नशेत झोपैलेला सौरभच्या डोक्यात हाणला. लोखंडी रॉडचा जोरदार हळ्या डोक्या

ज्ञाल्यामुळे सारभ जारजारात कन्हू लागला. ता कन्हत असतान्त इश्वरने त्याच्या गळ्यावर आणि पोटावर विळ्याचे घाव घालण्यात सुरुवात केली. अगोदर रॉडचा डोक्यात घाव बसल्यामुळे संजांची जमीनीवर उटू शकत नव्हता. त्यातच तो दारु आणि गांजाच्या नाशात असल्यामुळे त्याची प्रतिकारशक्ती संपुष्टात आली होती. मोठ्यासाठी सायकलच्या डिक्कीत दोन्ही हत्यार ठेवत त्याने तेथून मोटार सायकलच्या पलायन केले. वाटेत आसोदा – ममुखाद गावाच्या दरम्यान रस्त्यावर बाजुला असलेल्या नाल्यात त्याने गुन्ह्यात वापरलेले हत्यार फेण्यात दिले. त्यानंतर रात्रीच घरी परत आला आणि कुणाला काही न सांगण्यात झोपून गेला. सकाळीच आतेभावाला त्याने कामानिमीत पैसे मागिले आतेभावाकडून पैसे मिळताच मी कामासाठी बाहेर जात आहे. सांगून इश्वर तेथून निघाला. सकाळ ज्ञाल्यानंतर भादली शिवाय पाटचारीवर रक्ताच्या थारोळ्यात पडलेला सौरभचा मृतदेह परिसरात लोकांच्या नजरेस पडला. सुरुवातीला मयत सौरभचा मृतदेह सर्वांसाठी अनोळवी होता. घटेनेची माहिती मिळताच अपर पोलिस अधिकारी चंद्रकांत गवळी, स्थानिक गुन्हे शाखेचे पो.नि. किसनराव नजनपाटील नशिराबाद पोलिस स्टेशनचे सहायक पोलिस निरीक्षक अनिल आदी अधिकारी आपआपल्या कर्मचाऱ्यांसह घटनास्थळवर दाखल झाले. घटनास्थळावर परिसरातील नागरिकांनी देखील मोठ्या प्रमाणात गर्दी केली होती. या घटनेमुळे भादली गावासह परिसरात मुख्य खळबळ माजली होती. मयत तरुणाची ओळख पटण्यास वेळ लागली. मयत तरुण हा सौरभ यशवंत चौधरी (वय ३१), रा. दशनगर, का. उ. कोल्हे शाळेजवळ जळगाव असल्याचे उघड झाले. घटनास्थळावर परिसरातील नागरिकांनी देखील मोठ्या प्रमाणात रुणालयात रवाना करण्यात आला. सौरभचा खून कुणी व कशासवात केला हा पोलिसांसाठी तपासाचा भाग होता. या घटनेप्रकरणी मात्र सौरभच्या आईने नशिराबाद पोलिस स्टेशनला दिलेल्या फिर्यादीनुसार अज्ञात व्यक्तीविरुद्ध खुनाचा गुन्हा दाखल करण्यात आला. गुन्ह्याचा समांतर तपास स्थानिक गुन्हे शाखेचे पो.नि. किसनराव नजनपाटील व त्यांचे सहकाऱ्यांनी सुरु केला होता. मयताची ओळख पटली असल्यामुळे तपासाचा जवळपास निम्मा ताण कमी झाली. आता केवळ मारेकरी कोण आणि त्याने हा खून कोणी कारणासाठी केला? या दोन प्रश्नांची उकल करणे बाकी होते. तांत्रज्ञानात तपासादरम्यान मयत सौरभच्या मोबाईलवर शेवटचा कॉल कुणाला आला, अथवा त्याने शेवटचा कॉल कुणाला केला याचा तांत्रज्ञानात आला. त्याचा मोबाईल सीडीआर तपासला असता तांत्रज्ञानात एका महिलेचा फोन नंबर आढळून आला. त्या महिलेचा तपास वेळ असता आपण मयत सौरभला कॉल केलाच नसल्याचे पोलिसकांत थेंड केले. मात्र आपला मोबाईल आपला दीर इश्वर नथु सपव्याप्त हा देखील वापरत असल्याचे त्या महिलेने अधिक माहिती देत नाही. सांगितले. इश्वर कुठे आहे याबाबत तिच्यासह कुटंबातील सबकांत विचारले असता तो ३ ऑक्टोबर पासून घरी नसल्याचे उघड झाले. आपण कामाला जात असल्याचे कारण सांगून आतेभावाकडून तांत्रज्ञानात काही रुपये उधार घेतले होते. त्यानंतर सकाळीच घरातून गेलेला तांत्रज्ञानात अद्याप घरी आलेला नव्हता अशी माहिती पोलिस चौक्षीत असता तपासात समोर आली. त्यामुळे संशयाची सुई इश्वर सपकाळे याचे दिशेने स्थिरावली होती. इश्वर याला ताब्यात घेवून चौक्षी केल्यानंतरच गुन्ह्याचा उलगडा होणार होता. नशिराबाद पोलिस स्टेशनात आणि स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलिस पथक इश्वर सपकाळे याचे दिशेने आपावर होते. मयत सौरभच्या आतेभावकडे इश्वरचा आतेभाव कामाला आहे.

स्थानिक गुन्हे शाखेचे पो.नि. किसनराव नजनपाटील व त्यांच्यासाठीत आरोपी इश्वर सपकाळे याच्या मागावर होते. त्याचे शोधकामी एका पथकाची निर्मीती करण्यात आली होती. त्या पथकाचे सहायक पोलिस निरीक्षक जालिंदर पळे, पोलिस उप निरीक्षक अमरांदेवडे, सहायक फौजदार रवी नरवाडे, हे.कॉ. संजय हिवरकर, रामेश मेढे, जिंतेंद्र पाटील, लक्ष्मण पाटील, महेश महाजन, अक्रम शेंगल, संदिप सावळे, पोलिस नाईक रणजीत जाधव, विनोद पाटील, किरण राठोड, नितीन बाविस्कर, प्रितम पाटील, इश्वर पाटील, मुरलीधर बरामद, रमेश जाधव आर्दिंचा सहभाग करण्यात आला. या पथकाने विचारात गावांना जावून परिसर पिंजून काढत त्याचा कम्मून शोध घेण्याचे वेळ सुरु केले होते. पोलिसांना हवा असलेला इश्वर नथु सपकाळे असता मयत सौरभ यशवंत चौधरी हे दोघे मित्र होते आणि त्यांच्यावर व्यवहारातून वाद सुरु होते अशी माहिती स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलिस निरीक्षक किसनराव नजनपाटील यांना एका बातमीदाराकडून मिळाले. फरार इश्वर सपकाळे हा कानळदा गावचा मुळ रहिवासी मात्र सजळगावला राहणारा होता. तो कानळदा येथे येणार असल्याची माहिती देखील पो.नि. किसनराव नजनपाटील यांना गुप्त बातमीदाराकडून दिली. या माहितीच्या आधारे ६ ऑक्टोबर रोजी एलसीबी पथकाचे त्याला कानळदा शिवारातून ताब्यात घेत अटक केली. त्याला पोलिस निरीक्षक किसनराव नजनपाटील यांच्यासमक्ष हजर करण्यात आले. सुरुवातीला माहिती देण्यास टाळाटाळ करणारा इश्वर सपकाळे पो.नि. किसनराव नजनपाटील यांचा करडा आवाज आणि पोलिस रुबाब बघून चक्रावला. त्याने हव्हालू आपला सर्व गुन्हा कबुल वाचाया. घटनाक्रम देखील कथन केला. आपण मयत सौरभ चौधरी यास हजार रुपये उधार दिले होते. मात्र बरेच दिवस उलटून गेल्यात देखील ते पैसे परत करत नव्हता. माझ्याकडे येतील तेव्हा मी पैसे केन असे तो सांगून पैसे देण्यास सौरभ टाळाटाळ करत होता. मित्रांकडून इश्वरने दहा हजार रुपये घेवून सौरभला दिले होते तो इश्वरला ते पैसे मागत होता. त्यामुळे इश्वर दुहेरी कचाट्यात फसूली होता. घटनेच्या दिवशी दोघे जण गांजा ओढण्यासह दारु पिण्यात बसले होते. मी तुझे पैसे देत नाही... जा तुला काय करायचे ते वाचाये असे शब्द दारु आणि गांजाच्या नशेत त्यावेळी सौरभने इश्वर बोलातांना वापरले होते. त्यामुळे पुर्व नियोजीत कर रचल्यानुसार इश्वरला लोखंडी रॉड आणि कोयता या शास्त्रांचा वापर करून बेसांगोपलेल्या सौरभवर हल्ला करून त्याला ठार केले. त्यानंतर आल्यानंतर तो झोपी गेला. दुसऱ्या दिवशी सकाळपासून तो पास्ताला होता. या गुन्ह्याचा पुढील तपास नशिराबाद पोलिस स्टेशनात सहायक पोलिस निरीक्षक अनिल मोरे व त्यांचे सहकारी समाज पाटील करत आहेत. सौरभची हत्या करून इश्वरला त्याचे दहा हजार रुपये तर मिळालेच नाही उलट त्याच्या नशिबी जेलमध्ये जाण्याचे वाचाये आले. तरुणपणात संताप आणि अहंभाव दुखावल्यामुळे कित्ती तरुणांचा संयम सुरुतो आणि त्याच्या हातून एखादा गुन्हा घडतो. आणि सौरभसारखे तरुण या जगात अनेक ठिकाणी आपल्याला विद्यायतात. शिक्षणासह संस्कृतीचा अभाव अशा तरुणांमध्ये प्रकार

रे.कि.मि.नं. १५/१५० जवळ, रेल्वे ट्रॅक नं. १चे लगत झाडीमध्ये एक अनोख्या इसम जखमी अवस्थेत पडलेला आहे. घटनेची माहिती मिळाताच पोलीस पथक घटनास्थळी दाखल झाले. याचेवढे घटनास्थळी एका तरुणाचा मृतदेह रक्ताच्या थारोळ्यात पडलेला पोलिसांना दिसला. त्याचे गळयावर व छातीवर कोणत्यारी धारदाश शस्त्राच्या मोठ्या जखमा असल्याचे दिसून आल्याने त्यास तात्कार राजावाडी रुग्णालय येथे दाखल करण्यात आले. मात्र अति रक्ताच्या झाल्याने तेथील वैद्यकिय अधिकारी यांनी जखमी तरुणास तपासून दाखल करण्यापुर्वी मृत घोषित करण्यात आले. मयत तरुण कोकुठला याबाबत काहीच माहिती नव्हती. त्यासाठी मयताची ओळख पटविण्याकरीता मयताचे फोटो वॉट्सॲपचे माध्यमातून तात्कार प्रसारीत करण्यात आले. गुन्हे शाखेच्या मदतीने मयताचे नातवाईकांना शोध घेण्यात आला. तेव्हा मृत तरुणाचे नाव निखिल जिंतेंद्र सावला (वय २४) रा. घाटकोपर (पश्चिम) चिरागनगर असल्याचे निष्पत्र झाल्याने तरुणाचा कोणतरी अज्ञात इसमाने अज्ञात कारणास्तव धारदाश शस्त्राने वार करून खून केल्याचे प्रथम दर्शनी दिसून आल्याने मृत तरुणांची आई प्रिती जिंतेंद्र सावला (वय ४७) यांची रितसर फिरवी घेवून कुर्ला रेल्वे पोलीस ठाणे गु.र.नं. ११७ ९/२०२२, भा.द.वि. कलम ३०२ अन्वये गुन्हा दाखल करण्यात आला आणि या गुन्ह्याच्या तपास रेल्वे पोलीस आयुक्त कैसर खालिद, पोलीस उपायुक्त मनोपाटील व सहा. पोलीस आयुक्त देविदास सोनावणे यांना मार्गदर्शनाखाली वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक वाल्मीक शार्दुल, पोलीस निरीक्षक, संदीप बागूल, सहा. पोलीस निरीक्षक, सुभाष राठोड शपोउनि कवटेकर, पोहवा. प्रदिप शिंदे, लांडगे, शिर्सेकर, निकानागांवकर, गिरासे, झाबाडे, गोडे, साके, मपोहवा. गुरव, मोहिंदे पोना. पाटील, लवटे, सुरु झाला. पोलिसांनी सीसीटीव्ही फुटेजच्या आधारे तांत्रिक तपास मुरु केला. अशाच गुप्त बातमीदाराकडून माहिती मिळाली की, गुन्ह्यातील संशयित आरोपी हा घाटकोपरमध्ये राह असल्याची माहिती पोलिसांना मिळाली. पोलिसांनी त्या परिसरात जाऊन शोध घेतला असता, संशयित आरोपी दिपक रामचंद्र गिरवाने (वय २०), राह. घाटकोपर यास १९ आक्टोबर रोजी त्या परिसरात ताब्यात घेतले. पोलीस ठाण्यात आणून त्याची सखोल चौकशी केली तेव्हा त्याने आणखी दोघांचा या गुन्ह्यात सहभाग असल्याची कबुल दिली. पोलिसांनी त्याचा शोध सुरु केला परंतु ते मिळालं नाही. यादरम्यान मुंबई गुन्हे अवेषण विभाग कक्ष ७ चे पो.शि.पाटील यांना मिळालेल्या गुप्त बातमीच्या आधारे तसेच केलेल्या तांत्रिक तपास सिसिटीव्ही फुटेजच्या आधारे पो.नि. जाधव, स.पो.नि. ओलेके पो.उ.नि. शेलार, पो.उ.नि. परबळकर, पो.ह.सावंत, कांबळे, बळूव मोरे, शिंदे, खरे, पो.शि.चा.गुसिंगे यांनी आरोपी सादाब अबुल रही शेख (वय २३) रा. सुभेदार हायस्कुल जवळ, शौचालयाच्या बाजुल आझाद नगर, घाटकोपर (पश्चिम), व विश्वास सुरेश आरेपिले (वय १९) रा. रूम नं. ४१०, ए विंग, सोनू प्लाझा, चेतन बारन्च्या वर दिवा (पश्चिम), जि. ठाणे. येथून या दोघांना ताब्यात घेतले. त्यांच्या कडे चौकशी केली असता त्यांनी गुन्ह्याची कबुली दिली. त्यानंतर गुन्हे शाखेने त्यांना कुर्ला लोहमार्ग पोलिसांच्या ताब्यात दिले. आता या गुन्ह्यातील तीन आरोपींना पोलिसांनी अटक केली. परंतु त्यांनी खून का केला? त्यांची आणि मयताची काय दुष्पनी होती? याबाबजी माहिती मिळाली ती खरखरच धक्कादायक होती. मयत निखिल सावला याचा गांजा पिण्यावरून दिपक रामचंद्र गिरी याच्या सोबत पूर्ण भांडण झाले होते. तेव्हा पासून या दोघांत धुसफूस सुरु होती. घटनेच्या दिवशी देखील मोबाईल फोन वरून या दोघात भांडणे झाली होती. फोन वरून झालेल्या भांडणाचे कारणावरून गिरीने अगोदरपासूनच ठेवलेला चाकु खिशातून बाहेर काढला. प्रथम त्यांनी निखिलच्या गळयावर आडवा वार करून खून केला. आणि ते पक्कून गेले. कुर्ला लोहमार्ग पोलीस व मुंबई गुन्हे शाखेच्या पोलिसांनी तपास करून या गुन्ह्यातील तिन्ही आरोपींना बारा तासाच्या आत १९ आक्टोबर रोजी अटक केली. या गुन्ह्याचा पुढील तपास पोलीस निरीक्षक संदीप बागूल करीत आहेत.

The image shows a composite of two documents. On the left is a page from a book or document containing Marathi text. On the right is a poster featuring a portrait of Mahatma Gandhi and text in Marathi.

एका भारताय व्यक्ताचा
जगातील १२० पेक्षा अधिक
देश सन्मान म्हणून टपाल
तिकीट काढतात. ती १२०
देशांतील मुळ टपाल तिकीटे
गांधी रिसर्च फाऊंडेशनकडे उपलब्ध आहे ही जळगावकरांसाठी मोठी
गौरवाची बाब असून या तिकीटांचे गांधी रिसर्च फाऊंडेशन ने
जळगाव टपाल विभाग यांच्या संयुक्त विद्यमाने 'डाक टिकटों में
महात्मा' प्रदर्शनाचे आयोजन महात्मा गांधी उद्यान करण्यात आत
होते. त्याला जळगावकरांनी उत्सूर्त प्रतिसाद दिला. गांधी जयंते
पंधरवाढ्यात जागतिक टपाल दिनाचे औचित्य साधून आयोजित
प्रदर्शन खास जळगावकरांच्या आग्रहास्तव भाऊंचे उद्यान येण्या
प्रदर्शीत करण्यात आले आहे. वानखेडे गैलरीमध्ये दि. १८ ते २५
आॅक्टोबर पर्यंत भाऊंच्या उद्यानाच्या वेळेत सकाळी ६ ते ९ व
संध्याकाळी ५ ते ९ वाजेदरम्यान पाहाता येईल. पोस्टाच्या स्टॅम्पव
महात्मा गांधीर्जींच्या वेगवेगळ्या विषयावर स्टॅम्प निघालेली आहेत
जगात महात्मा गांधीर्जी हे एकमेव व्यक्ती आहेत की ज्यांचे इतक्या
देशांमध्ये तिकिटे आहेत. महात्मा गांधीर्जींच्या टपाल तिकिटांचे
जनसामान्यांसाठी प्रदर्शन आयोजित केले आहे. देश-विदेशांतील
तिकिटे पाहिली तर गांधीर्जींचे संपूर्ण जीवन चरित्र पहायची संधी या
प्रदर्शनाच्या माध्यमातून जळगावकरांना उपलब्ध करून देण्यात
आली आहे. 'डाक टिकटों में महात्मा' या प्रदर्शनाचा लाभ घ्यावा
असे आवाहन गांधी रिसर्च फाऊंडेशनतर्फे करण्यात आले आहे.

प्रति दोन दिन के दार्शन पर
गृहीत गर्यावर विवरण देणे, असो व असो याम योग्य नाही।

‘डाक टिकटों में महात्मा’

 डाक टिकटों में महात्मा

www.crimesandhya.com

सपादकाय / बातम्या सोमवार दि. २४ ऑक्टोबर २०२२ ते श्विवार दि. ३० ऑक्टोबर २०२२ क्राइम क मार्ग

दिवाळीला अच्छे दिनची प्रतीक्षा!

दा कोणताही सण साजरा करण्यात आला नव्हता. पण यावर्षी मात्र कोरोना गेल्याने दोन वर्षांनी का होईना लोकांना सर्व सण साजरे करायची संधी मिळालेली आहे. त्यामुळे दहीहंडी, गणेशोत्सव, नवरात्रोत्सव आणि आता दिवाळी लोक मोठ्या उत्साहात साजरी करीत आहेत. पण सगळ्यांच्याच नशिबी दिवाळीचा आनंद नाही ग्रामीण भागात अतिवृष्टीमुळे शेतकऱ्यांची हाता तोंडाशी आलेली पिके नष्ट झाल्यामुळे दिवाळीचा प्रकाश नाही तर नैराश्याचां अंधार आहे. दिवाळीचे कपडे सोडाच घरात मुलाबलांसाठी गोडधोड करायलाही पैसा नाही. सरकारने अच्छे दीनचे स्वप्न दाखवले, पण ऐन दिवाळीत बुरे दीन बघायची लोकांवर पाळी आली आहे. एकीकडे ग्रामीण भागातील शेतकऱ्याची दिवाळी अंधारात असताना शहरी भागातील कष्टकरी गरीब जनतेची सुद्धा जवळपास तशीच अवस्था आहे. कोरोनामुळे उद्योगांदे बंद पडून ज्यांच्या नोकच्या गेल्या. त्यांची अवस्था खूपच वाईट आहे. त्यांनी कशी दिवाळी साजरी करायची? राजकारणी लोकांकडे पैसा आहे. त्यामुळे त्यांची आणि त्यांच्या मुलाबाळांची दिवाळी तेजीत आहे. वास्तविक यावेळी जे लोकप्रतिनिधी आहेत त्यांनी दिवाळी साजरी करण्यासाठी लोकांना मदत करायला हवी होती. पण अफाट पैसा असूनही

लोकाना मदत करण्याचा त्याच्या कडे मनाचा मोठपण नसल्याने ते लोकांना मदत करू शकत नाही. त्यांचा लोकांशी फक्त निवडणुकी पुरता संबंध येतो. त्यामुळे ग्रामीण भागातील सारखीच आहे. दिवाळी हा दिव्यांचा सण आहे, पण ज्यांच्या घरात वर्षेन्वर्ष अंधार आहे अशा लोकांच्या घरात प्रकाशाच्या एखाद्या तरी किरणाची आवश्यकता आहे. पण स्वातंत्र्याच्या ७० वर्षांनंतरही त्यांच्या जीवनात अंधार असेल तर त्यांच्यासाठी कसली दिवाळी आणि कसले स्वातंत्र्य? ठाणे जिल्हा हा मुख्यमंत्र्यांची कर्मभूमी आहे, पण आज या आदिवासी जिल्ह्यातील ग्रामीण भागातील स्थिती इतकी वाई आहे की कियेक आदिवासी पाडऱ्यांवर जायला रस्ते नाहीत ठाणे जिल्ह्याचा विकास करण्यासाठी या जिल्ह्याचे दोन भाग करून नवा पालघर जिल्हा बनवण्यात आला, पण तिथल्या ग्रामीण भागात आजही मूलभूत नागरी सुविधा पोचलेल्या नाहीत. नागरी सुविधा नसल्याने रोजगार नाही आणि रोजगार नसल्याने पैसा नाही. त्यामुळे या लोकांसाठी दिवाळी इतका दिवसांप्रमाणेच आहे. आज लाखो रुपये खर्च करून दिवाळी

पहाट सारखे कायक्रम आयोजित करण्याचा लोकानो कधीतरा
आदिवासी पाडचावर जाऊन तिथल्या आदिवासी लोकांच्या
जीवनात दिवाळी पहाट फुलवावी. स्वातंत्र्याच्या ७० वर्षांनंतर
तरी त्यांना दिवाळीचा गोडवा काय असतो ते कळू द्या. कारण
तेही या देशाचे नागरिक आहेत. केवळ हिंदुत्वाच्या पोकळा
गप्पा मारून चालणार नाही. आदिवासी पाडचांवरच्या या गरीब
हिंदूंनी कधी आणि कशी दिवाळी साजरी करायची? आनंद हा
वाटून घ्यायचं असतो. म्हणूनच दिवाळी सारख्या सणाच्या
निमित्ताने दलीत वस्तीवर किंवा आदिवासी पाडचांवर जाऊन
दिवाळी साजरी करण्याची आवश्यकता आहे. कारण तिथल्या
उपेक्षित माणसांच्या चेहन्यावर जो आनंद दिसेल तो दिवाळीचा
खरा आनंद! नाहीतर ज्याच्याकडे पैसा आहे ते धूमधडाक्यात
दिवाळी साजरी करीत आहेत आणि ज्याच्याकडे काहीच
नाहीत ते हतबल होऊन घरात बसलेत त्यांची मुलेबाळे
दुसऱ्याच्या तोंडाकडे बघत आहेत अशा पद्धतीची दिवाळी
असेल तर त्यातून आनंद मिळण्यारेवजी मनाला यातना
होतील. कारण खेड्या पाड्यातील गरीब शेतकरी आणि शहरी
भागातील मजूर हे सुद्धा आपले देश बांधव आहेत. अशावेळी

दिवाळी रात्रिरातीने साजरा करताना दिवाळीच्या प्रेपोशनाद्या किरणे त्यांच्याही घरात पडावीत आणि त्यांची झोपडी प्रकाशने न्हावून निघावी असे प्रत्येकाला वाटायला हवे आणि त्यासाठी दिवाळी सारखा सण खेड्या पाड्यातील वस्त्यांवर साजरा व्हायला हवा. तरच दिवाळीच्या खन्या आनंदाची अनुभूती मिळेल आणि हे सहज शक्य आहे. कारण प्रत्येक गावात ग्राम पंचायत आहे आणि आजकाल या ग्रामपंचायतीमध्ये वेग वेगळ्या पक्षाचे लोक काम करीत आहेत. त्यांची आर्थिक स्थिती बन्यापैकी आहे. या लोकांनी पुढाकार घेऊन ग्रामपंचायती मार्फत दिवाळी साजरी करावी. त्यासाठी गावातील प्रत्येक घरासाठी फराणाला लागणारी वस्तूंचे वाटप केले जावे. गरिबांच्या मुलांसाठी फटाके आणि शक्य असेल तर कपडे वाटप केले जावे. जेणेकरून त्यांचीही दिवाळी गोड होईल. सगळ्याच गोष्टी सरकार करणार नाही आणि सरकारने या वर्षी दिवाळी कीट वाटप केले आहे. त्यात एक एक किलो चना डाळ, साखर, तेल आणि रव्यासारख्या वस्तूंचा समावेश होता. सरकारचा भलेही उद्देश चांगला असला तरी या वस्तूंचे वाटप करताना काय काय घडले ते संपूर्ण महाराष्ट्राने पाहिले. त्यामुळे दिवाळीत असे काही व्हायला नको, ग्राम पंचायती मार्फत जर लोकांना या वस्तूंचे वाटप झाले तर लोकांना या वस्तू वेळेवर मिळतील आणि त्यांचीही वेळेवर दिवाळी साजरी होईल!

देशातला सर्वोत मोठा ऑनलाईन आर्थिक घोटाळा!

आ पल्या माबाइलवर शासनाकडून, बकंकडून
मेसेजेस येत असतात की ऑनलाईन
फ्रॉडपासून सावध राहण्याचे संदेश येत असतात.

दिशायन

अनेकदा आपण या मेसेजेसना कंटाळ्ठतो. परंतु

आपण कोणत्याही फसवणुकीच्या जाळ्यात अडकू नये यासाठीच सावधगिरी म्हणून हे संदेश देण्यात येत असतात. अन् आपण सर्तक राहे किती आवश्यक आहे, हे नुकत्याच उघड झालेल्या तब्बल ९०३ कोटींच्या महाघोटाळ्यावरून स्पष्ट झाले आहे. हैदराबाद पोलिसांनी या महाघोटाळ्याचा पर्दाफाश केल आहे. या प्रकरणात एकूण १० आरोपींना अटक करण्यात आली आहे. या महाघोटाळ्याविषयी या लेखातून जाणून घेऊयात. काही दिवसांपूर्वी हैदराबाद पोलिसांनी या घोटाळ्याची माहिती नागरिकांना दिली. हा एवढा मोठा घोटाळा करण्यासाठी चीनमध्ये बसलेल्या घोटाळ्याच्या मास्टररमाईंडनी परकीय चलन रूपांतरीत करण्याच्या माध्यमांचा

असलाल्या पुण्यावरून जवळपास ३०३ काटा रुपये बकायदशाररात्या बाहर गेल आहत, हा माहता हैदराबाद पोलीस आयुक्त सी. व्ही. आनंद यांनी माध्यमांना दिली.

चानमध्य रचला, महाधाटाळ्याचा प्लन
आपे कात्रावर सोवॉर्ड्स ॲप्लिकेशन करावा

या घोटाळ्यासाठी प्रामुख्यान बनावट माबाइल अपचा वापर करण्यात येत हाता. एक नव्ह तर अनेक बनावट फायनॅन्सिशी निगडीत अॅप बनवले गेले होते. त्याद्वारे लोकांना गुंतवणुकीवर दुप्पट परतावा देण्याची आमिषे दाखवण्यात आली होती. सुरुवातीला लोकांनी कमी रक्कम भरून हे अॅप काम करते का ते पाहिले, तेव्हा लोकांनी केलेल्या गुंतवणुकीवर चांगला परतावा मिळाला. यामुळे लोकांचा या अॅपवर विश्वास बसला. लोकांमध्ये अॅपविषयी विश्वासार्हता निर्माण झाल्यामुळे त्यांनी मोठी रक्कम गुंतवली. पंतु, मोठी रक्कम जमा केल्यावर मोबाईलमधून अॅप निष्क्रिय होत असे. अॅपद्वारे आलेले पैसे पुढे डॉलरमध्ये रुपांतरीत करून हवालाच्या माध्यमातून विदेशात वेगवेगळ्या ठिकाणी, वेगवेगळ्या खात्यांमध्ये जमा केले गेले. पोलीस तपासात समोर आलेल्या माहितीनुसार, या घोटाळ्यामध्ये चीन, तैवान, संयुक्त अरब अमिराती आणि भारत अशा चार ठिकाणांचे आरोपी सहभागी आहेत. मात्र या महाघोटाळ्याची सूत्र चीनमधून नियंत्रित केली जात होती. चीनमध्येच याचा प्लॅन रचला गेला आणि तिथूनच त्याचे एकिञ्जक्युशन सुरु झाले. यापूर्वीही समोर आलेल्या फसवणुकीच्या प्रकरणांमध्ये चीनच्या अॅपचा समावेश असल्याचे समोर आलेले आहे. चीनचा नागरिक लेक उर्फ ली झोऱजुन, तैवानचा नागरिक चु चुन-यू, भारताच्या इतर भागातील नागरिक विरेंद्र सिंह, संजय यादव, साहिल बजाज, सनी उर्फ पंकज, नवनीत कौशिक आणि हैदराबादचे नागरिक मोहम्मद परवेझ, सय्यद सुलतान आणि मिर्जा नदीम बेग अशी अटक केलेल्या आरोपींची नावे आहेत.

एका तक्रारान, घाटाळा उघड झाल

हा महायाटाळा हंदराबादमध्यात एका व्यावसायिकान कलत्या तक्रारावरून उघड झाला. या व्यक्तीन मुले महिन्यात लोकसम नावाच्या अँपवर गुंतवणूक केली होती. त्या गुंतवणुकीचा परिणाम म्हणजे त्यांना तब्बल १.६ लाख रुपयांचा गंडा घालण्यात आला, अशी तक्रार त्यांनी पोलिसात दिली. तपास केला असता हा पैसा या मोबाईल अँपच्या माध्यमातून इंडसइंड बैंकेतील 'जिंदाई टेक्नॉलॉजी प्रायव्हेट लिमिटेड' या नावाने नोंद असलेल्या खात्यामध्ये जमा झाली होती. हे खाते, विंजेंट्रसिंग राठोड नावाच्या व्यक्तीने चीनी नागरिक असलेल्या जंक नावाच्या व्यक्तीच्या सांगण्यावरून उघडले होते. यासाठी विंजेंट्रला १.२ लाख रुपये कमिशन स्वरूपात मिळाले होते. याच खात्यासाठी दिलेला मोबाईल क्रमांक वापरून बेनटेक नेटवर्कड प्रायव्हेट लिमिटेड असे दुसरे एक खातेही उघडण्यात आले होते. हे खाते दिल्लीतला रहिवासी संजय कुमार यादव याने लेक उर्फ ली झोऱ्युन याच्या सांगण्यावरून उघडले होते. या सर्व खात्यांची माहिती, क्रमांक आणि इतर डिटेल्स चीनमध्ये बसलेल्या पेर्ह आणि हुआन झुआन यांना देण्यात आले. संजय यादवने अशाच प्रकारे एकूण १५ बँक खाती उघडून त्याची चु चुन-यू ला पाठवली होती. चुन-यून पुढे या खात्यांची माहिती अजून काही देशांमधील त्यांच्या हस्तकंतां पाठवली होती. या खात्यांचा वापर करून हा पैसा डॉलर्समध्ये बदलून पुढे हवालामार्गे इतर देशांमध्ये पाठवला जात होता. हा पैसा डॉलर्समध्ये बदलण्यासाठी रंजन मनी कॉर्पोरेशन आणि केडीएस फॉरेक्स प्रायव्हेट लिमिटेड या दोन कंपन्यांकडे पैसा पाठवण्यात येत असे. गेल्या सात महिन्यांमध्ये रंजन मनी कॉर्पोरेशनन ४४१ कोटी रुपये तर केडीएक्स फॉरेक्सने फक्त ३८ दिवसांत ४६२ कोटी रुपये डॉलर्समध्ये बदलल्याची माहिती समोर आली आहे. यासाठी या कंपन्यांना ०.२ टक्के कमिशन देण्यात येत होते. या प्रकरणाच्या सखोल चौकशीसाठी अंमलबजावणी संचलनालय अर्थात ईडी आणि इतर केंद्रीय तपास यंत्रणांना विनंती करणार असल्याचे हैदराबाद पोलिसांकडून सांगण्यात आले आहे. या तपासानंतर कदाचित घोटाळ्याचा आकडा अजून वाढण्याची शक्यता आहे. या महाघोटाळ्यात हजारो सामान्य नागरिकांचे मेहनतीचे, कषाचे पैसे वाया गेले आहेत. कोणी हे पैसे शिक्षणासाठी, आगोयासाठी, अडनडीला उपयोगी पडावे यासाठी तेथे चांगला दर मिळत असल्याने गुंतवले होते. मध्यंतरी लोन देणारे अँप फसवणूक करण्याचे प्रमाण वाढले होते, त्यावर शासनाने काही नियमावली आणत योग्य पावले उचलली आहेत, तसेच शासनाने एकूण ऑनलाईन फायरनेंसच्याबाबतीत लवकरात लवकर रेम्युलेटरी आणली पाहिजे. शासन हा मुद्दा गंभीरतेने घेऊन यावर पावले उचलेल, परंतु तोवर नागरिकांनी सावधणे ऑनलाईन व्यवहार करणे गरजेचे आहे.

राहिला नाही तालमेळ, असा झाला राजनीतीचा स्पेळ!

ग रेपा दाना तांना दिवसांच्या जांदोपूर्वी प्रतीक्षा वापरतांना शातवरा गतोपरता
आरोप वाचल्या गेले, शेतकऱ्यांचे नाव वापरून राजकीय क्षेत्रात दलाली व
आंदोलनात, निवडणुकीत, सौदेबाजीसाठी हे अपक्ष आमदार नौटंकी करतात, आता
हे लोकांना माहीत होऊन त्यावर चर्चा होणे गरजेचे आहे. शेतकरी, शेतमजुराच्या
कषाढी शासन तिजोरी लुटायची आणि पडद्या आझून कोटीच्या व अब्जोच्या घरात
भ्रष्टाचारी मागनि, संपत्ती जमा करायची, ही गोष्ट प्रत्येकाच्या मनाला भेडसावणारी व
मतदाराला खिन्न वाटणारी आहे. आज फक्त शासनाची तीजोरी लुटण्याचे ध्येयच फक्त
राज्यकर्त्याच्या समोर आहे. गेल्या ४० वर्षांपासून शेतकऱ्यांसाठी रात्रंदिवस राबराब
राबून कर्जमुक्तीअसो, विद्युत बिलअसो, बन्यप्राणी संरक्षण कायदा असो, गोवंश हत्या
बंदी कायदाअसो, कापसाची राज्य बंदी असो, फेडरेशनची कापसा वरील तीन टके
कपातअसो, किंवा शासनाला विविध निवेदने देण्याचे काम असो... इत्यादी
शेतकऱ्यांच्या संकटावर मात करण्यासाठी शेतकरी संघटनेचे कार्यकर्ते रात्रंदिवस
काबाडकष्ट करतात, कीत्येकांचे आंदोलन करता करता तर आयुष्य बरबाद झाली

आहे. गेली ४० वर्ष पासून शासनाच्या विरोधात आवाज उठविणे ही साधी बाद नाही. गेल्या ४० वर्ष हा या राजकीय भूतांच्या खेळात टिकला हे खेरे आता शेतकऱ्यांचे भाग्य आहे? जननेने ही बाब अतिशय लक्षात ठेवावी. आर्थिक स्वातंत्र्य मिळवीण्यासाठी राज्यकर्त्याचा आधार घेऊन, शेतकरी क्रांतीअजिबात होऊ शकत नाही? तर त्यासाठी राज्य व केंद्र सरकारच्या विरोधातच उभे राहावे लागते. या सत्ताधीशांच्या विरोधातच उभे ठाकावे लागेल आणि आजचे आमदार, खासदार हे केंद्र व राज्य सरकारच्या विरोधी लढा देण्यासाठी तयार नाहीत? तर मग शेतकरी हिताचे कायदे करण्याचा हा गुंता कसा सुटेल? आणि ते फक्त काम आतापर्यंत शेतकरी संघटनेचे केले आहे. शेतकऱ्याच्या नावावर जे काही पक्ष आहेत ते सरकार दरबारी घुसून मलाई चाटण्याकरिता शेतकरी पक्ष उभे करतात. आणि जे नेते शासनाचा आधार घेऊन शेतकरी उठाव करायला निघालेत ते जनतेची फसवणूक करत आहेत, यात तीळ मात्र शंका नाही. आताचा तरुण कार्यकर्ता शासनाची तिजोरी लुटण्यासाठि फक्त शासनात जाण्यासाठी धावपळ करीत आहे. गेल्या ४० वर्षांच्या घडामोडीनुसार शेतकरी बिल्लाधारी कार्यकर्त्यांची मुलं बाळ मोठी झाली, कुटुंबातील लहान मुले लग्नाता आली, शिक्षणाला आली आणि घराचा प्रपंचाचा बोझा त्यांच्या डोक्यावर सतत वाढत गेला. तरीपण छातीवर बिल्ला लावून तो शेतकरी व शेतमजुरांसाठी आजच्या या भस्मासुर सत्ताधीशांच्या विरोधात लढतच राहिला. आणि हेच राजकीय पक्षांचे लोक शासनाचे तिजोरी खाऊन मालगुजार झाले व संघटनेच्या कार्यकर्त्यांची आपापल्या गावात खिल्ली उडवायला लागले. लढता लढता काहींचे तर प्राण गेले, आणि काहींच्या परिस्थित्या मरणासन्न अशा व्यवस्थेत आल्यात, आणि हे बोगस नेते शेतकऱ्याचे नाव घेऊन वेगवेगळ्या नावाने शेतकरी संघटना स्थापन करतात व सतेची मलाई चाखून शेतकऱ्यांच्या ढुऱ्णावर लाता मारतात, आणि वरून आम्हीच शेतकऱ्यांचे कैवारी जनतेला दाखवतात. हे सर्व विदूषक आता उघडे पडले आहे. शेतकऱ्याच्या नावावर जर अशी दुकानदारी वाढत असेल, तर आता शरद जोशीचे हजारो लेकरे व त्यांची शेतकरी संघटना यांना झोडपल्या शिवाय मुद्दा राहणार नाही. गावा गावात फिरु सुध्दा देणार नाही? आज शेतकरी संघटनेचे

हजारे लोकांचे मेळावे महाराष्ट्रात होत आहे, निश्चितच एक दिवस शेतकरी क्रांती पुन्हा उभी झाल्याशिवाय राहणार नाही. शेतकरी संघटनेच्या कार्यकर्त्यांच्या घरातील परिस्थिती इतकी विदारक व सामान्य असून सुद्धा तो हतबल झाला नाही. तरी तो शेतकऱ्यांच्या आर्थिक स्वातंत्र्यासाठी शेतकरी संघटनेचा बिळा, छातीवर लावून अजूनही शेतकरी हितासाठी धावत आहे. त्यासाठी कुठलाही शासनाचा तो आधार घेत नाही. कारण खरे शेतकऱ्यांचे दुःख हे त्यालाच कळले आहे.

महाविदूषकांनी व काही भारतातील शेतकरी नेत्यांनी राजकारणाची फक्त दुकानदारी वाढविली आहे. शरद जोशी म्हणायचे कर, कर्जा, नही देंगे, बिजली का बिल भी नही देंगे. याचाच अर्थ असा की- शेतकरी शेतमजुराने जर टक्केसेन भरले नाही तर शासनाच्या तिजोरीत पैसा जमा होणार नाही. आणि शासन तिजोरीत जर पैसा जमा झाला नाही तर या सत्ताधीशांची, राज्यकर्त्यांची जळफळात झाल्याशिवाय राहणार नाही ते कर्मचाऱ्यावर बोखळू न जनतेवर केसेस दाखल करायला लावतील, शहरी विकासाची कामे थांबतील. तेव्हाच शेतकऱ्यांची किंमत सत्ताधाऱ्यांना कळेल. पण हा कार्यक्रम सार्वजनिक स्वरूपाचा आहे. एकट्या, दुकत्याचा नाही. त्यात सर्व जनतेने सहभाग घेणे गरजेचे आहे तेव्हाच ती क्रांती होऊ शकेल ? हे काम फक्त तुम्हाला दोन ते तीन वर्षे करावे लागेल परंतु यातून शेतकऱ्याच्या संपूर्ण आयुष्याची व्यवस्थाच मोकळी होइल. घराचे टक्केशन, शेतावरील वायदा भरला नाही तर वीतंडवाद वाढवील. सत्ताधीशांना पैसा नाही तर सरकार कसे चालवावे ही परिस्थिती तयार होईल. सत्ताधीशांना व राज्यकर्त्यांना पैसा खायला मिळाला नाही तरच खन्या अथर्व शेतकऱ्यांना स्वातंत्र्य मिळाल्याशिवाय राहणार नाही. शेतकरी हिताचे कायदे झाल्याशिवाय, आम्ही एक पैसा सरकारला देणार नाही ही वृत्ती ठेवावी लागेल. तरच शासनाला घाम फुटेल. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर, राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराज व शरद जोशी सुद्धा म्हणायचे कॉप्रेस ही शेतकऱ्यांची शत्रू नंबर एक आहे, परंतु ग्रामीण भागातील लोकांनी या महान नेत्यांचे व संतांचे ऐकले नाही. जर ग्रामीण भागातील लोकांनी ऐकले असते तर आज ही वेळ शेतकऱ्यावर आली नसती. परंतु सामान्य

पारस्परांचा रानावज नायातला भानार यांच्या तांच्यात नाही. आणि महाराष्ट्राच्या विचारांना मूळ माती दिली. सन १९८६ मध्ये शारद जोशी म्हणायचे शेतकऱ्याने जर माझे ऐकले नाही तर एक दिवस निसर्ग ऐकणार आहे. नैसर्गिक संकटामुळे या सत्ताधीशांना, शेतकऱ्यांना तुट्युंजी आर्थिक मदत करणे जड जाईल. आणि चौतकर भाकरीचा तुकडा फेकून जे आतापर्यंत शेतकरी खेळवल्या जात होते तो सर्व प्रकार उघड होईल. आणि हे ज्या दिवशी शेतकऱ्यांच्या लक्षात येईल त्या दिवशी या देशातील पुन्हा क्रांती उभी झाल्याशिवाय राहणार नाही? सुलतानशाहीच्या व्यवस्थेत तर शेतकरी भरडल्या जात आहे, परंतु नैसर्गिक संकटात जर सापडला तर तो खन्या अरथनि शेतकरी आंदोलनात उत्तरल्याशिवाय राहणार नाही. कारण पोटाची भूक हिच क्रांती घडवीत असते. ती परिस्थिती आज येऊन ठेपलेली दिसत आहे. आणि आजही कॉर्प्रेसच्याच धोरणावर, पावलावर पाऊल बीजेपी सरकार सुळ्हा टाकीत आहे. त्यामुळे गेल्या ७५ वर्षात शेतकत्यासाठी आर्थिक समृद्धीच्या ठोस धोरणा मध्ये काही ही बदल झाले नाही.

अधिक ५० टक्के नफा देऊ असे जाहीर केले होते. परंतु शेतकऱ्यांच्या तोंडाला यांनी पाने पुसली म्हणजेच हे दोन्ही मोठे राजकीय पक्ष शेतकरी विरोधी आहेत. राजकाऱणाचे दुकानदारी करण्यासाठी जे छोटे-मोठे पक्ष राष्ट्रवादी, शिवसेना, इतर सहकार्य करणारे छोटे पक्ष सुद्धा त्याच पावलावर पावले टाकीत आहे. त्यामुळे शेतकऱ्यांचा वाली कोण? हा मोठा गंभीर प्रश्न तयार झाला? इकडे नैसर्गिक पाण्याच्या संकटाने काहूर माजवले आहे. आणि सरकारची मुलतानशाही शहरी विकासाकडे झुकलेली आहे. राजकाऱणांनी काँग्रेस, राष्ट्रवादी, शिवसेना, बीजेपीच्या चोरट्यांनी शेतकरी आंदोलनाची सौदेबाजी करून शेतकरी व शेतमजुरांच्या जीवनाची राख रांगोळी केली आहे. तरी पण समाज अजूनही जाग झाला नाही. व या चोल्हारांच्या गुलामगिरीत फसलेला असून त्यांच्यासोबतच तो अजूनही खेळत आहे. गावातील नेत्याला कृषी उत्पन्न बाजार समितीचे, जिल्हा परिषद सदस्य व बैंकेच्या निवडणुकीत असलेला रस पाहून, शेतकऱ्यांच्या नावावर दलाली करणाऱ्यांनी नेत्यांपासून सावध ब्हावे लागेल. तरच शेतकऱ्यांना आर्थिक स्वातंत्र्य मिळेल. प्रपंचाची वाट लागली तरी शेतकरी संघटनेचा कार्यकर्ता अजून हि खंबीर तेणे शेतकऱ्यांच्या पाठीशी उभा आहे. घरची आर्थिक परिस्थिती नसताना शेतकरी संघटनेचे महाराष्ट्रातील सर्व कार्यकर्ते अतिशय जिब्हाळ्याने आजही रात्र दिवस, गेल्या ४० वर्षापासून आंदोलने करीत आहे. परंतु अजूनही समाज मात्र काँग्रेसच्या ढेरपोट्यासमोर, भाजपच्या हिंदू नावावर, राष्ट्रवादीच्या घोटाळ्यावर शिक्का मोरतब करतो आहे ही अतिशय चिंतनीय बाब आहे, व आपलाच प्रपंच शेतकरी हा स्वतःच्याच हाताने स्वतः: वाटोळे करून घेत आहे. हे सर्व राजकीय पक्ष बाद करून शेतकरी संघटनेची स्वतंत्र फळी उभी करावी लागेल.

शेतकऱ्यांना वाचवण्यासाठी शेतकरी विरोधी कायदे नष्ट करण्यासाठी आंदोलन करून पुढील शेतकरी संघटनेचे नेते शेतकऱ्यांना दिशा देत आहे, त्यातील असेच पोटभरू नेते शेतकऱ्याच्या नावावर आतापर्यंत जगले व जनतेने त्यांच्यावर विश्वास ठेवला हीच मोठी चूक आता सर्व समाजाला दिसत आहे. दिल्लीचे आंदोलन व त्यातील काही मुद्दे व्यवस्थित होते, परंतु ब्रेच मुद्दे हे चुकीचे असल्यामुळे, फक्त राजकीय दलाली करण्यांना शेतकरी नेत्यांनी या आंदोलना पाठिंबा दिला होता. राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराजांची व गाडेबाबांचे नाव घेणारी अवलालाद पैदा झाली आणि त्या नावावर जर सौदेबाजी होत असेल, तर अशा अपक्ष पुढाऱ्यांना निवडणुकीतून जनतेला हव्यार करावे लागेल. अमरावती जिल्ह्यात या अपक्ष आमदारांचे पेव फारच बाढले. अमरावती जिल्ह्यात एक खासदार व चार अपक्ष आमदार असताना शेतकऱ्यांची कर्जमुक्ती होत नाही. शेतकरी लढा व आंदोलनाला जसे पाहिजे तसे यश येत नाही. शेतकऱ्यांना न्याय मिळत नाही, ही गोष्ट आजही विचार करायला लावणारी आहे. कारण अपक्ष आमदारांना शासनविरोधी आवाज उठवण्यासाठी भरपूर वाव असतो. त्यांना तर त्यासाठीच जनता निवडून देत असते, परंतु हे तर सर्व

सत्ताधीशांचे बगलबच्चे झाले आहे.
 शासनाकडून विकास निधी आणायचं त त्यावर आपली पालकट मांडून कौटुंबिक व्यवस्था साकार करायची. हेच शेतकऱ्यांचे दुर्देव आहे. पुढील निवडणुकीत फक्त एक खासदार आणि शेतकरी संघटनेचे चार आमदार अमरावती जिल्हासाठी निवडून पाठवले, तर तुम्हाला निश्चितच बदल दिसल्याशिवाय राहणार नाही. निश्चित खात्रीपूर्वक सांगतो. विधान भवनात खोट्या बोंबा मारायचे आणि घरात बसून सौदेबाजी करायची अशां नेत्यांना आता जागा दाखवावी लागेल. पुढील निवडणुकीसाठी जनतेने सावध व्हावे एवढीच अपेक्षा. जय हिंद.

लेखक : धनंजय पाटील काकडे,
कार्याध्यक्ष, शेतकरी संघटना समन्वय समिती,
महाराष्ट्र (९८९०३६८०५४)

हे सासाहिक वृत्तपत्र मालक, मुद्रक व संपादक धनराज (लक्ष्मणराव) शंकरराव पाटोळे यांनी एस.आर. पब्लिकेशन, मोहन अर्जुन कंपाऊंड, शॉप नंबर ८,९,१० घरटनपाडा, वैशालीनगर बस स्टॉप, दहिसर पुर्व, मुंबई-६८ महाराष्ट्र येथे छापून नव निशींगंधा अपार्टमेंट, मनवेलपाडा रोड, विराग (पूर्व), ता.वसई, जि.पालघर येथून प्रकाशित केले. आरएनआय नं. एमएचएमएआर २०१२/४५५५२. न्यायकक्षा (वसई), वसई कार्यालय, साईद्वारा अपार्टमेंट, शॉप नं.४, विशालनगर, अंबाडी रोड, माणिकपूर पोलिस स्टेशन जवळ, ता.वसई (पश्चिम), जि. पालघर. फोन नंबर ०२५०-२३४५९५९, मोब.: ९८९०७९८८७३, कार्यकारी संपादक : गणेश मार्टंड चव्हाण, सहसंपादक (मराठवाडा): राम पाटोळे, कायदेशीर सल्लगांग : अडॅ.अनिल सांडभोर. न्यायकक्षा-वसई. E-mail : crimesandhyavasai@gmail.com, whatsapp No. 9890718873 Website: www.crimesandhya.com

 www.crimesandhya.com

बातम्या

सोमवार दि. २४ ऑक्टोबर २०२२ ते शनिवार दि. ३० ऑक्टोबर २०२२ | क्राईम इ सेट्या

क्राईम सेट्पा

विद्यापीठ युवक महोत्सवात 'दयानंद वाणिज्य'ला उपविजेतेपद

लातूर / प्रतिनिधि

स्वामी रामानंद तीर्थ मराठवाडा विद्यापीठाच्या युवक महोत्सवात दयानंद वाणिज्य महाविद्यालयाने एकूण १४ परितोषिकांसहित उपविजेतेपद मिळवले. तसेच पूर्ण विद्यापीठात मानाचे स्थान असणारा कै. क्रषिकेश देशमुख नृत्य चषक सुद्धा महाविद्यालयाने खेचून आणला. दयानंद शिक्षण संस्था संचलित दयानंद वाणिज्य महाविद्यालयाने या महोत्सवात नेहमीप्रमाणे आपला दबदबा यावर्षीही कायम ठेवला आहे. एकूण १४ पारितोषिके प्राप्त करून या महाविद्यालयाने उपविजेतेपद मिळविले आहे. विजेत्या संघाला पणिक्षक आणि संघ व्यवस्थापक यांनी सार्वदर्शन आँकेस्ट्रामध्ये (प्रीती बिराजदार व समूह) वेस्टर्न सोलो कला प्रकारात सिल्व्हर (पूजा भानुशाली), पोस्टर मेकिंगमध्ये (अरुंधती गायकवाड) बेस्ट मेल नट प्रकारात अभिजीत सुतार (पोवाडा (पूजा भानुशाली व समूह) या कला प्रकारात ब्रॉन्झ, तर वेस्टर्न ग्रुप कला प्रकारात ब्रॉन्झ (किरण कांबळे व समूह) तसेच कै.क्रषिकेश देशमुख यांच्या स्मरणार्थ दिले जाणारे लोकनृत्यातील फिरते चषक मिळविण्याचा बहुमानही महाविद्यालयाला मिळाला अशी तब्बल १४ पारितोषिके मिळाली आहेत.

केले. दयानंद वाणिज्य महाविद्यालयाने नोंदव विद्यापीठात झालेल्या राष्ट्रचेतना युवक महोत्सवात सहभाग नोंदवून माइम या कला प्रकारात गोल्ड (राम सावंत), ड्रामा या प्रकारात गोल्ड (शरीफ पठाण व समूह), नृत्य प्रकारात गोल्ड (राम सावंत व समूह), उत्कृष्ट दिदर्शनमध्ये गोल्ड (विशाल काबळे, चित्रकलामध्ये सिल्व्हर (श्रद्धा जाधव), गोणे, गायक कोटवाड सर, विनीत म्हेत्रे, रूपाली पाटील, औंडुंबर सुरवसे, वादक सुरज साबळे, बापू वीर, धनंजय वीर, वैभव ठाकूर व प्रदीप अडसुले आदीनी मार्गदर्शन केले. संघाचे व्यवस्थापक म्हणून डॉ.नितेश स्वामी, व्यवस्थापिका म्हणून डॉ.आकांक्षा भांजी, सदस्य डॉ.गणेश लहाने, प्रा.नुरुजहाँ सम्यद यांनी परिश्रम घेतले खेचून अ. आणि र. अभिनंद महाविद्य सहभाग आणि ४

तसेच विद्याथा सारम हुंडग, शुभम
चलवाड, ईश्वर पांचाळ, शफिक सय्यद, निलेश
फरकांडे व गजानन मिश्रा यांचेही सहकाऱ्या
लाभले. संघ प्रशिक्षक, संघ व्यवस्थापक
आणि विजेत्या संधाचा सत्कार दयानंद शिक्षण
संस्थेचे अध्यक्ष लक्ष्मीरमण लाहोटी, सचिव
रमेश बियाणी यांच्या हस्ते करण्यात आला.
यावेळी संस्थेचे संयुक्त सचिव मुरेश जैन,
प्रभारी प्राचार्य डॉ. राजाराम पवार, अंतर्गत
गुणवत्ता हमी कक्षाचे समन्वयक डॉ. बालाजी
कांबळे, कार्यालयीन अधीक्षक राजेश सेलूक
यांची उपस्थिती होती. दयानंद वाणिज्य
महाविद्यालयाने नांदेड विद्यापीठ युवक
त २०१७, २०१८ आणि २०१९ अशी सतत
लिंगातार विजेतेपद (जनरल चॅम्पियनशिप)
ली आहे युवक महोत्सवात नेहमीच दयानंद

यशाबद्द संघ प्रशिक्षक, व्यवस्थापक आणि
तंचे सर्व स्तरातून अभिनंदन होत आहे. नोंदेड
जाच्या वतीने आयोजित राष्ट्रचेतना युवक
त लोकनृत्य या कला प्रकारात मानाचे फिरते
रुंदंडकही द्यानंद वाणिज्य महाविद्यालयाला
आहे. पूर्ण विद्यापीठात मानाचे स्थान असणारा
केश देशमुख नृत्य चषक सुद्धा महाविद्यालयाने
प्राणला आहे. याबद्द संघ प्रशिक्षक, व्यवस्थापक
उभाभाग नोंदवलेले विद्यार्थी यांचे सर्वत्र विशेष
केले जात आहे. दयानंद वाणिज्य
लयाच्या विद्यार्थ्यांनी एकूण २८ कला प्रकारात
नोंदवला होता. त्यात एकूण ४ गोल्ड, ४ सिल्वर
ब्रॉन्झ मेडल्स पटकाविले.

कर्जत / धर्मानिंद गायकवाङ्

होती. यावेळी मिनीट्रेन लवकरच लवकर सुकरणे ची मागणीचे निवेदन शिवराष्ट्र पॅनलचे मार्जन नगराध्यक्ष अजय सांवत यांनी या रेल्वे अधिकाऱ्यांना दिले होते. त्याची दखल घेत महाव्यवस्थापक मुंबईला पोहोचताच २२ कटोबर रोजी माथेरान मिनीट्रेन चालु करणेची घोषणा केली. त्या अनुषंगाने 403NDM हे इंजिन लावुन दगडी सजवून प्रवासी वाहतुक करणारी माथेरानचे मिनीट्रेन नेरळहुन माथेरानला रवाना झाली आहे. सदर मिनीट्रेन ने माथेरान रेल्वे स्थानकात प्रवेश करताच पर्यटकांनी जल्लोष करीत या मिनीट्रेनचे स्वागत केले आहे. दग्ध्यान ऐन दिवार्ला महोत्सवांचा सिझन मध्ये माथेरान मिनीट्रेन म्हणजेच माथेरानचा या राणीचे माथेरान नगरीत आगमण झाल्याने सर्व माथेरानकरांनी तसेच सर्व पर्यटकांनी या मिनीट्रेनचे आनंदोस्तव साजरा करीत स्वागत केले आहे.

ਪਾਨ ੮ ਵਰਤਨ...

मामावरचा राग भाच्यावर काढला..

यानंतर तो घरी परत आला नाही. रात्री उशिरा पर्यंत

आईने व मामाने त्याची वाट पाहली. ग्रन झाली तरी तो आला नाही म्हणून त्याच्या मामाने व आईने त्याचा शोध घ्यायला सुरुवात केली. परंतु त्याचा शोध काही लागला नाही. दुसऱ्या दिवशी त्यांनी त्याच्या शाळेत ही चौकशी केली पण त्याचा शोध काही कुठे लागत नव्हता. अखेर त्याच्या मामाने हुक्केरी पोलीस स्टेशन गाठून मळाप्पा बसाप्पा माने हा दि. १७ सटेंबर पासून बेपत्ता असल्याची तक्रार दिली. पोलीस त्याचा शोध घेत असताना गुडस येथील गावाबाहेरच्या तलावात त्याची सायकल तरंगताना पोलीसांना दिसून आली. पोलीसांनी पंचासमोर त्याची सायकल त्या तलावातून बाहेर काढली. तो सायकल टाकून कुठे गेला आहे. किंवा त्याने आपल्या जीवाचे काही बेरे वाईट केले आहे का म्हणून पोलीसांनी त्या तलावात उतरून त्याचा मृतदेह मिळतो का? हे पाहिले. परंतु त्याचा मृतदेह मिळाला नसल्याने पोलीसांनी त्याचा अन्यत्र शोध घ्यायला सुरुवात केली. त्याच्या बेपत्ता होण्यामागे गावात वेगवेगळी चर्चा होत होती. ही चर्चा पोलीसांच्या कानावर आल्यावर पोलीसांनी त्याच्या मामाकडे चौकशी करायला सुरुवात केली. गावात त्याच्या मामाचे कोणाबरोबर भांडण अथवा वैर होते का याची चौकशी करीत असताना त्याच्या मामाचे यापूर्वी गावातील नुरुदीन कोणुर याच्या बरोबर भांडण झाले होते. त्या भांडणात नुरुदीन याने त्याच्या मामाला तुला चांगलाच धडा कायमचा शिकवतो अशी धमकी दिलेली होती. मळाप्पा याचा मामा अंगाने धड धाकट असल्याने समोरा समोर त्याच्याबरोबर दोन हात करण्याचे धाडस नुरुदीन याच्यात नव्हते. मळाप्पाचा मामा नुरुदीनला कधीही भारी पडत होता. नरुदीनला मळाप्पाच्या मामाचे सगळे माहित होत. त्याच्या घरात कोण कोण आहेत ते काय करतात हे त्याला चांगले माहित होते. मागील भांडणात नुरुदीनला मलाप्पाच्या मामाने मारहाण केलेली होती. त्याचा राग त्याला होता. काही ही करून त्याला धडा शिकवयाचा याचा राग त्याच्या मनात धुसमसत होता. नुरुदीने राग मनात धरून आपल्या मनात एक डाव रचला. त्यांच्याशी समोरा समोर आपण काही करू शकत नाही म्हणून त्याने वेगळीच शक्कल लढवली. त्याच्या घरात त्याचा भाचा राहत आहे हे त्याला माहित होते. कोणाचा राग कोणावर काढयाचा आणि आपला बदला पुर्ण करायचा हे त्याने ठरवले होते. मळाप्पाला जर आपण मारून टाकले तर त्याच्या खूनाचा आळ त्याच्या मामावर येईल अशी त्याची अटकल होती. त्याच्या खूनात त्याच्या मामाला अडकवायचे असा त्याने प्लॅन केला.

१७ सप्टेंबर रोजी मल्हाप्पा हा घरातून शाळेचा गणवेश घालून सायकल घेऊन शाळेला निघला. त्यावेळी नुरुद्दीन याने त्याला वाटेत गाढून गोड बोलून त्याला आपल्या घरात नेले. घरात नेऊन त्याने त्याचा गळा आवळून धरला. तो लहानगा त्याच्या ताकदीपुढे त्याने लगेच मान टाकली. त्याचा आपल्या हातून खून झाला आहे हे लक्षात येताच त्याने त्याचा मृतदेह त्या दिवशी दिवसभर घरातच ठेवला. संध्याकाळी कोणाला काही कल्णार नाही अशा बेताने त्याने त्याची सायकल गुडस येथील गावाबाहेरच्या तलावात नेऊन टाकली. आता त्याच्या मृतदेहाची विल्हेवाट कशी लावायची याचा तो विचार करीत असताना त्याने गावातील आपला मित्र हणमंत बेवनुर याला फोन करून घरकडे बोलावून घेतले. त्याला घडलेली सगळी हकीकित सांगितली. आपण मल्लाप्पाचा खुन केला असून आपल्याला या खूनात अडकावयचे नाही तर त्याच्या मामाला या गुन्ह्यात अडकावयचे आहे त्यासाठी तू काही तर कर असे त्याने हणमंत याला सांगितले. त्यावर त्या दोघांनी बराच विचार केला. त्यानंतर त्यांनी एक धारादार कोयता आणला मयत मल्हाप्पाचे शीर कापून धड वेगळे केले. ते शीर आणि धड त्यांनी वेगवेगळ्या पोत्यात भरले. रात्रीच्या अंधारात त्यांनी कशासाठी केला याची माहिती पोलीसांना देऊन या गुन्ह्यात मित्र हणमंत बेवनूर याचा ही सहभाग असल्याची माहिते दिली. त्याने दिलेल्या माहितीवरून पोलीसांनी हणमंत देखील ताब्यात घेतले. त्याच्याकडे चौकशी केली असा आपला गुन्हा कबूल केला. पोलीसांना मयत मल्हाप्पाचे होते. शीर मिळाले नव्हते. पोलीस चौकशी दरम्यान त्या टाकलेली जागा पोलीसांना दाखविली. तेथून पोलीसांनी केले. या घटनेची फिर्याद मयत मल्हाप्पाच्या मामाने हुठाण्याला दिली असल्याने पोलीसांनी त्याच्या फिर्यादीवाचासाप्पा माने (वय १०) याचा खून करून त्याच्या विल्हेवाट लावल्या प्रकरणी नुरुद्दीन जैनुल कोण्गुर (वय ३२) रात्रेही होसुर याच्या आय.पी.सी.कलम ३०२,२०१ प्रमाणे गुन्हा दाखल वाहुकेरी येथील कोर्टीत हजर केले असता मा.कोर्टनी रवानगी बेळगाव येथील हिंडलंगा जेलमध्ये केली. पोलीसांनी त्याच्याकडून गुन्ह्यात वापरलेला कोयता वाचावात केली. या घटनेचा तपास वरिष्ठ पोलीसाच्या मार्गदर्शनामध्ये

हरण्यकशा
शीर त्यांनी
मृतदेहाची
पापआपल्या
डेला गेलेला
माने त्याचा
हा बेपत्ता
करी मलगा
पालासाना करून अवघ्या आठ
संशयीत आरोपीना ताब्यात घेतते
धरून नुरुदीन कोण्ठुर याने महा
कोणाचा तरी राग कोणावर काढा
करायला लावते. निष्पाप मळाप
नव्हते. पूर्ववैमन्यस्यातून माणसाला
या घटनेवरून दिसून येते.

धद्वाल्या बायामा लाज लज्जा।

नाच-गाण करत असताना
याच्याशी झाली. कला केंद्रावर
होईना सुनिताने सोमनाथबरोबर
मुलगी झाली. गायत्री तिचे न
सुनिताला वेगळाच नाद लागला
पुरुष केवळ तिच्या कलेचा आ
तिच्या शरीराचा आनंद घेण्याच
होत असे. हे लक्षात आलेल्या
एकदा शरीरसुख देण्यास तयार झाला
मागे-पुढे फिरू लागले. तिला या
पुरुषांबरोबर खेळण्यासाठी तिने न
वर्षांपासून सुनिता मुलीला घेण्या
छोट्याशा गावात माहेराजवळ येती
नाच-गाण्याचे कार्यक्रम सुरु होता.
सुपारी घेवून ती करत होती. ब
२०२१ या दोन वर्षांमध्ये लॉकडाय
सुनिताची मुलगी गायत्री आता १८
तालुक्यातील एका मराठी शाळेतील
सुनिताला आता फारसे काम नसती
प्लॅन सुरु होता. सुनिताकडे कंठात
येथील आबासाहेब रामचंद्र भदगेंगे
कशासाठी येत होता है सुजास
तिची आई व मुलगी गायत्री अशी
अधून-मधून येणारा आबासाहेब
गायत्रीकडे वासनेच्या विखारी नव्या
भोगण्याची विकृत इच्छा निर्माण
त्याला कशासाठीच लाजलज्जा नव्या
सुनिताकडे गायत्रीचा विषय काढावा
आला. आता हिला घेवून झोपणे
आणणारे होते. आपल्या मुलीबाबा
चांगलेच खडसवायला हवे होते,
त्याला होकार भरत सुनिताने
मिळल्याने आता आबासाहेब घेवून
चाटू लागला. पुरुष आणि स्त्री
सुनिताने लाज सोडली होती. असे
असलेल्या गायत्रीला तिच्या बाप
तिची विकृत मानसिकता झाली
निरनिराळ्या पुरुषांशी शस्यासो
कोवळ्या वयाच्या मुलीच्या आग्नी
नवनवीन स्वने बघणाऱ्या गायत्री
कळणार ? कोरोनामुळे उद्भवलेत न
सुनिताला आता कधी कधीचे
तिची आर्थिक चणचण तिच्या व्यापार
हा भागवत होता, त्यामुळे त्या
होती. तिला त्याच्या ताब्यात फॅस्ट
होईल असे सुनिताला वाटत होती.

पड्यभरात या घटनचा छाडा लावून होते. मागील भांडणाचा राग मनात आपाचा खून केला खरा पण त्याने ला होता. बदला माणसाला नको ते लाला मारून त्याने काहीही मिळवले राग कुठल्या कुठे घेऊन जातो हेच अंना लाज लज्जा...
मुनिताची ओळख सोमनाथ काशिद काम करत असतांनाच तात्पुरता का तंसार थाटला. सोमनाथपासून तिला व. पण नाच-गणे करता करता होता. तिच्या अदांवर फिदा झालेले द घेऊन समाधानी होत नव्हते, तर ही अनेक आंबटशौकीनांची इच्छा सुनिताने वाममार्ग स्विकारला. ती ली म्हटल्यावर वासनांध पुरुष तिच्या चा नादच लागला. दरोज नवनवीन सोमनाथला सोडून दिले. गेल्या काही न कोपरगाव तालुक्यातील एका बूऱ रहात होती. कला केंद्रावर तिचे रहेते. तसेच अधून मधून इतर कामे कीचे खेळली सुरुच होते. २०२० डाऊनमुळे कार्यक्रम झाले नाहीत. ३ वर्षाची झाली होती. ती कोपरगाव आठव्या इयतेत शिक्षण घेत होती. यामुळे तिच्या डोक्यात एक वेगळाच परगाव तालुक्यातील वेस सोयगाव हा वरचेवर येत होता. तो सुनिताकडे सांगताही कळे. सुनिताच्या घरात तिघी जणी रहात होत्या. सुनिताकडे भडांगे शाळकरी वेषात असलेल्या रेने बघत असे. त्याच्या मनात तिला झाली. तो वासनांध नराधमच होता, हत्ती. बोलता-बोलता आबासाहेबने ला. 'तुझीशी पाठ लावून कंटाळा वं म्हणतो त्याचे हे बोलणे संताप दूऱ वाईट बोलणाऱ्या आबाला तिने पण ती गालातल्या गालात हसली, दुजोरा दिला, तिचाच ग्रीन सिगरेट फारला, गायत्रीकडे पाहून जिभल्या मध्ये फक्त नर-मादीच बघणाऱ्या पल्या पोटच्या नुकत्याच वयात येत च्या वयाच्या पुरुषाकडे सोपवण्याची होती. सुनिताने तिचे उभे आयुष्य तर करण्यात घालवले होते. तिला व्याची, भविष्याची काळजी नव्हती. चीच्या मनाची घालमेल तिला काय या लॉकडाऊनमुळे घरीच असलेल्या नाच-गाण्याची सुपारी मिळत होती. ती नेहमी येणारा आबासाहेब भडांगे ची नजर आता गायत्रीकडे वळली लेले, तर आपल्याला आर्थिक लाभ.

२२ रोजी सकाळी ११ वाजण्याच्या मीप्रमाणेच सुनिताच्या घरी आला. व्हाहा सुनिता गायत्रीला म्हणाली की,

उद्या आबा दुपारा साडबारा वाजता घरा येणार आहे. तू आता वयात आली आहे. आपल्या समाजात बाईला वयात आल्यानंतर माणसासोबत झोपावं लागतं. मीसुद्धा तेच केले आहे, तुलाही करावे लागेल. त्यावर गायत्रीने, 'मला शाळा शिकायची आहे. मला असले घाणेरडे काम करायचे नाही, असे म्हणून गायत्रीने तिला विरोध केला त्यावर सुनिताने तिला शाळा-बिळा हे भिकार धंदे आपल्या समाजात करत नाहीत असे प्रत्युत्तर दिले. त्यावेळी गायत्री निमूट बसली, मात्र शाळा शिकण्याचा तिचा निर्धार पक्का होता. दुसऱ्या दिवशी शुक्रवार दि २ सप्टेंबर रोजी सकाळी साडेअकरा वाजता आबा भडांगे पुन्हा सुनिताच्या घरी आला. त्यावेळी सुनिताने आबासमोर 'तुला आबासोबत झोपायचं आहे' असे म्हणाल्याने संतप्त झालेली गायत्री दाणादाण पाय आपटत घरातून निघून गेली. सोमवार दि. ५ सप्टेंबर २०२२ रोजी सुनिताने गायत्रीला पुन्हा सांगितले की, उद्या आबा येणार आहे. तुला सांगितले तसे कर नाहीतर तुझा बेतच पहाते.' अशी धमकी दिली, त्यामुळे गायत्री घाबरली. ती अस्वस्थ झाली होती तिला शिकून खूप मोठे व्हायचे होते, मात्र तिच्यासारख्या कोवळ्या जिवाचा अन् मनाचा कोण विचार करणार होते? शेवटी जे व्हायच्या तेच झालं. मंगळवार दि. ६ सप्टेंबर २०२२ रोजी दुपारी साडेबारा वाजता आबा भडांगे त्यांच्या घरी आला होता. त्यावेळी घरात सुनिता अन् तिची मुलगी गायत्री अशा दोघीच होत्या. सुनिता गायत्रीला म्हणाली, तुला सांगितले तसे कर' तेवढ्यात आबा भडांगे बोल लागला. तो म्हणाला, 'तुला मोबाईल घेवून देतो, तुझी आई जस्ते म्हणते तसं कर. चल पलिकडच्या खोलीत जावू.' असे म्हणून त्याने तिच्या हात धरून तिला पलिकडच्या खोलीत नेले. तो आता गायत्रीशी बळजबरी करू लागला. तिच्या अंगावरचे कपडे काढत असतांना तिने त्याचा हात धरला, पण त्याच्या ताकदीपुढे तिची ताकद फिरी पडली. अखेर त्याने तिच्यावर बलात्कार केला. त्याची वासन शमल्यानंतरच त्याने तिला सोडले. ती रडतच घाबरतच कपडे घालून घराबाहेर निघून गेली. त्या प्रसंगातून सावरत नाही तोंक गुरुवार दि १५ सप्टेंबर रोजी सुनिताने गायत्रीला सांगितले की, 'उद्या आबा घर्यावर येणार आहे. परत त्याच्यासोबत झोप.' हे ऐकताच गायत्रीच्या काळजात धस्स झाले. तिला काय करावे हे सुचेना. ती घाबरली. दि १६ सप्टेंबर रोजी आबा घरी येणार या भीतीने गायत्री सकाळीच्या तिच्या घराजवळ रहात असलेल्या तिच्या मामाच्या घरी गेली. तिने घडलेला सर्व प्रकार त्याला सांगितला. मामाच्या मुलाने गायत्रीचे जन्मदोते बडील जे नेवाशाला रहातात त्यांच्या कानावर घटनेचा सबूत तांत घालून ते दोघे जेण त्याच दिवशी संध्याकाळी फिरीद देयासाठी राहाता पोलीस स्टेशनमध्ये पोहोचले. राहाता पोलीस स्टेशनचे पोलीस निरीक्षक सुनिल गायकवाड हे हृदीमधील गुह्येगारी आणि चाल असलेला तपास यांची कागदपत्रे चालत असतांनाच एक २३ वर्षीय तरूण अन् त्याच्यासोबत 'असलेली शाळकरी मुलगी त्यांना भेट्यासाठी आले होते. त्यांनी त्या दोघांची आस्थेवाईकपणे चौकशी केली. शाळकरी मुलीवर गुदरलेला प्रसंग ऐकून ते अस्वस्थ झाले. एक जन्मदाती आई अशी असू शकते? यावर थोडा वेळ त्यांचा विश्वासच बसेना. त्यांनी महिला कॉन्स्टेबल बी. एल. बागुल यांना बोलावून गायत्रीची सखोल चौकशी करण्यास सांगितले. तिच्या बोलण्यातील सत्यात बघून पोलीस निरीक्षक सुनिल गायकवाड यांच्या आदेशावरून गायत्रीच्या मामाच्या मुलाची फिरीद घेवून गुन्हा दाखल करण्यात आला. गुन्हा रजि. नं. ४०७/२०२२ भा.दं.वि. २) (१) कलम ३७६ (२) (१) (जे) ५०६, ३४ बालकांचे लैंगिक शोषणापासून संरक्षण कायदा कलम ४, ६, १६, १७ अन्वये गुन्हा दाखल करून गायत्रीची आई अन् आबा भडांगे या दोघांना अटक करण्यात आली. गायत्रीची वैद्यकीय तपासणी करण्यात आली. राहाता पोलीस स्टेशनचे पोलीस निरीक्षक सुनिल गायकवाड, हेडकॉन्स्टेबल शेषराव अनारसे, पोलीस नाईक पंकज व्यवहारे, श्रीकांत नरोडे, विशाल पंडोरे, महिला कॉन्स्टेबल बी. एल. बागुल हे पुढील तपास करत आहेत. (या कथेतील पिंडीत मुलीचे नाव काल्पनिक आहे)

www.crimesandhya.com

लातूर/पालघर/सोलापूर

सोमवार दि. २४ आक्टोबर २०२२ ते रविवार दि. ३० आक्टोबर २०२२

प्राईम सॅट्या